ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-ЖА VERICA TRSTENJAK
представено на 7 юни 2007 година [1]

I — Въведение

1. Commissione Tributaria Regionale di Genova (Италия) моли Съда да се произнесе по приложимостта на членове 216 и 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността [2] в случая, когато дадена общностна стока е предварително изнесена, в рамките на режим активно усъвършенстване, за трета страна, с която е сключено споразумение, съдържащо клауза за невъзстановяване.

2. Спорът в основата на делото се отнася до събиране от митницата в Генуа на мита, за които се твърди, че дружеството Agrover дължи във връзка с операции в рамките на режим активно усъвършенстване по предварителен износ на бланширан ориз с произход от Общността за Унгария — страна, обвързана към този момент с Европейските общности и техните държави-членки чрез споразумение, съдържащо клауза за невъзстановяване — и по последващ внос от Тайланд на еквивалентно количество олющен ориз, освободено от мита.

II — Правна уредба

А — *МКО* [3]

3. Съгласно член 114:

„1. Без да се засяга член 115, режимът активно усъвършенстване разрешава да бъдат осъществени една или повече

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „МКО“.

3 — Направените впоследствие изменения в МКО не засягат цитираните тук пасажи.

операции на митническата територия на Общността по усъвършенстването на:

а) необщностните стоки, предназначени да бъдат реекспортирани от митническата територия на Общността като компенсаторни продукти, без да се облагат с вносни сборове [другаде в текста: „мита“] и без да подлежат на мерките на търговската политика;

б) допуснатите за свободно обращение стоки, с възстановяване или опрощаване на вносните сборове [другаде в текста: „мита“], отнасящи се до тези стоки, ако бъдат изнесени като компенсаторни продукти извън митническата територия на Общността.

2. Следните термини означават:

а) система с отложено плащане: режим активно усъвършенстване по параграф 1, буква а);

б) система с възстановяване: режим активно усъвършенстване по параграф 1, буква б);

в) операции по усъвършенстване означава:

— обработка на стоки, включително тяхното монтиране или комплектуване или сглобяване с други стоки,

— преработка на стоки,

— поправка на стоки, включително пълното им възстановяване и поставянето им в изправност,

и

— използване на стоки, определени съгласно процедурата на комитета, които не се съдържат в компенсаторните продукти, но позволяват или улесняват производството им, дори ако се изразходват изцяло или частично в процеса на използването им;

г) компенсаторни продукти: всички продукти, получени в резултат на операциите по усъвършенстване на стоките;

б) компенсаторните продукти, получени от еквивалентни стоки, да бъдат изнесени извън митническата територия на Общността преди внасянето на вносните стоки.

д) еквивалентни стоки: общностни стоки, използвани вместо вносни стоки за производството на компенсаторни продукти;

2. Еквивалентните стоки трябва да бъдат от същото качество и да притежават същите характеристики като вносните стоки. Въпреки това, в определени съгласно процедурата на комитета случаи, може да се разреши еквивалентните стоки да бъдат в по-напреднал производствен стадий в сравнение с вносните стоки.

е) рандеман: количеството или процентът компенсаторни продукти, получени при усъвършенстването на определено количество вносни стоки.“

3. За митнически цели при прилагането на параграф 1 вносните стоки се считат за еквивалентни, а еквивалентните стоки — за вносни.“

4. Член 115 гласи:

5. Член 216 гласи:

„1. При изпълнение на условията по параграф 2 и при спазване на параграф 4 митническите органи разрешават:

„1. Дотолкова, доколкото сключени споразумения между Общността и трети страни предвиждат преференциално тарифно третиране при внос в тези страни на стоки с произход от Общността

а) получаването на компенсаторни продукти от еквивалентни стоки;

по смисъла на тези споразумения, при условие, че когато тези стоки са получени под режим активно усъвършенстване, необщностните стоки, вложени в стоките с произход от Общността подлежат на заплащане на съответните вносни сборове [другаде в текста да се чете: „мита“], валидирането на необходимите документи за получаване в третите страни на преференциалното тарифно третиране поражда вносно митническо задължение.

2. За момент на възникване на това митническо задължение се счита моментът, в който митническите органи приемат декларацията за износ на въпросните стоки.

3. Длъжник е декларантът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, се счита също за длъжник.

4. Размерът на вносните сборове [другаде в текста: „мита“] по това митническо задължение се определя при същите условия, както и в случаите на митническо задължение, породено от приемането на същата дата на декларацията за допускане за свободно обращение на стоките с цел приключване на митническия режим активно усъвършенстване.“

6. Член 220 гласи:

„[…]

2. Извън случаите, посочени в член 217, параграф 1, втора и трета алинея, последващо вземане предвид не се допуска, когато:

[…]

б) размерът на законно дължимите мита не е бил взет предвид вследствие на грешка от страна на самите митнически власти, която не е можело по разумен начин да бъде открита от длъжника, като последният от своя страна е действал добросъвестно и е спазил всички разпоредби, предвидени от действащите разпоредби по отношение на митническата декларация;

[…].“

Б — *Споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Унгария, от друга* [4]

7. Съгласно член 1 „създава се Споразумение между Общността и нейните държави-членки, от една страна, и Унгария, от друга“.

В — *Решение №°3/96 на Съвета за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Унгария, от друга страна* [5]

8. Член 15, озаглавен „Забрана за възстановяване на мита или за освобождаване от тях“, гласи:

„1. а) Материалите без произход, използвани в производството на продукти, произхождащи от Общността, Унгария или една от другите страни, посочени в член 4, за които се издава или съставя доказателство за произход в съответствие с разпоредбите на глава V, не подлежат на възстановяване или на освобождаване от мита, от какъвто и да е вид в Общността или в Унгария. […].“ [неофициален превод]

III — Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

9. През 2001 г., след издадено от митницата в Novara разрешение за активно усъвършенстване Agrover, което има установено във Vercelli (Италия) седалище, с три операции извършва предварителен износ на бланширан ориз с произход от Общността за Унгария — страна, обвързана към този момент с Европейските общности и техните държави-членки чрез споразумение, съдържащо клауза за невъзстановяване — а впоследствие внася от Тайланд еквивалентни количества олющен ориз, освободен от мита.

10. На 26 януари 2004 г. митницата в Генуа, при която са осъществени трите операции по компенсаторен внос, издава три акта за изменение общо в размер на 73 767,88 EUR. Митницата в Генуа приема, че при тези вносни операции е трябвало да бъдат заплатени мита, с мотив, че вносът не е такъв, който трябва да се счита за попадащ в режима на активно

4 — ОВ 1993 L 347, , стр. 2.

5 — Решение от 28 декември 1996 г. (ОВ L 92, 1996 г., стр. 1).

усъвършенстване по смисъла на членове 114 и 115 от МКО, той като компенсаторният внос не се е отнасял до стока, която пристига от страна, сключила споразумение с Общността.

11. Дружеството Agrover подава жалба срещу тези решения. Commissionne tributaria provinciale di Genova отхвърля жалбата на 2 юли 2004 г. Agrover подава въззивна жалба срещу това решение пред Commissionne tributaria regionale di Genova, която счита за необходимо да постави следните два преюдициални въпроса:

„1) Може ли член 216 от [МКО] да се прилага, в случай че предварителният износ на общностна стока (ориз) под режим активно усъвършенстване със сертификат EUR.1 за трета страна (с която е сключено споразумение за преференциално тарифно третиране) води до налагането на вносни мита към момента на последващ компенсаторен реимпорт на същата (еквивалентна) стока от трета страна, която не е сключила споразумение с Общността?

2) В случай че предвидените по член 216 от [МКО] мита не са събрани в рамките на компенсаторния внос, може ли митницата да ги събере впоследствие или напротив, налице е случай на освобождаване, посочено в член 220 от същия кодекс?“

IV — Становища, представени пред Съда

A — *По първия въпрос*

12. Дружеството Agrover предлага на Съда да отговори, че член 216 от МКО не се прилага за извършените от него операции на активно усъвършенстване, тъй като този член се отнася изключително до необщностни стоки, „вложени“ в общностна стока, предназначена за износ, докато в случая с ориза, който той предварително е изнесъл, не е имало влагане. Това тълкуване се потвърждавало от член 15 от Решение № 3/96, което предвиждало забрана за възстановяване на мита между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Унгария, от друга страна, единствено за материалите без произход, използвани в производството на продукти с произход от Общността. Освен това в конкретния случай прилагането на член 216 от МКО причинявало на

износителя загуба от около 210 EUR за тон ориз.

Операторът би трябвало да избере или да се възползва от освобождаването към момента на износа благодарение на издадения сертификат EUR.1, или да се възползва от освобождаването от мита към момента на компенсаторния внос.

13. Италианското правителство предлага на Съда да отговори, че режимът „активно усъвършенстване“, посочен в членове 114, 115 и 216 от МКО се отнася до всяка митническа операция, която отговаря на законовите условия, и операторът не може да претендира за разширяване на обхвата на своите облекчения за последващата операция по компенсаторен реимпорт за същата стока, произхождаща от трета страна, която не е сключила споразумение с Общността. Италианското правителство изтъква, че съмненията, които предизвиква тълкуването на неточната редакция на член 216 от МКО с оглед неговото прилагане в случаи като конкретния, са отразени в съставения от службите на Комисията документ TAXUD/724/2003 от 20 март 2003 г., в който, като се признавало двусмислието на разглежданата разпоредба, се установявало, че във всички случаи, при които е осъществена с издаването на сертификат EUR.1 дадена операция по активно усъвършенстване на ориз с предварителен износ, митата трябва да бъдат събрани по време на реимпорта на необщностните стоки. Това е така, тъй като според посочения документ „въпреки своя контекст [член 216 от МКО не е] нито правило за произход, нито правило за активно усъвършенстване, а е правило, което се отнася до митническото задължение. Иначе казано, правното основание, в точния смисъл на думата, за евентуално събиране на мита, е член 216 от МКО, а не правилото за „невъзстановяване“, определено в протокола за произход“. Предоставянето също на освобождаване от мита за стоки при компенсаторен внос би довело до прекомерно натрупване на облекчения в рамките на една и съща операция.

14. Комисията предлага на Съда да отговори, че член 216 от МКО може да се прилага само в случай на „класическо“ активно усъвършенстване, при което вносът предхожда износа. Член 216 от МКО се отнасял за стоки, произхождащи от Общността, получени под режим активно усъвършенстване. От член 115, параграф 3 от МКО обаче следвало, че в конкретния случай операцията не можело да се разглежда като износ на стоки за трета страна, с която съществува преференциално тарифно споразумение. Параграф 2 от член 216 от МКО, според който митническото задължение възниква към момента, в който митническите органи приемат декларацията за износ на стоките, предварително третирани според процедурата на „класическо“ активно усъвършенстване, бил несъвместим с режима на активно усъвършенстване ЕХ/ІМ (система, наричана „предварителен износ“) и с правната фикция, посочена в член 115, параграф 3 от МКО. Предвид тази правна фикция италианските органи не е трябвало да заверят сертификат EUR.1 за ориз с произход от Общността, който е трябвало да бъде изнесен за Унгария. Те е трябвало, напротив, да приемат, че оризът пристига от Тайланд, за да бъде изнесен за Унгария под режим на активно усъвършенстване ЕХ/ІМ.

Б — *По втория въпрос*

15. Според Agrover, ако Съдът трябваше да приеме, че член 216 от МКО е приложим в конкретния случай, то Съдът би трябвало да отговори, че Agrover не е длъжно да плати митата, тъй като член 220, параграф 2, буква б) от МКО е също приложим. От една страна, не би могла да се постави под съмнение добросъвестността на Agrover, тъй като митническите органи не са изразили никакви резерви по отношение на подобни операции години наред. Подобна пасивност обаче би оправдала прилагането на член 220, параграф 2, буква б) от МКО [6]. Документът TAXUD/724/2003 на Комисията подчертавал освен това неадекватния характер на член 216 от МКО спрямо операциите на активно усъвършенстване като тази в конкретния случай. Накрая, разрешението за активно усъвършенстване въобще не се позовава на член 216 от МКО. Така Agrover счита, че митническите органи не могат да потвърдят сега, без да нарушат принципа на оправданите правни очаквания [7], че издаването на сертификати EUR.1 по време на износа на бланширан ориз за Унгария може да доведе до налагането на твърде завишени мита при компенсаторния внос на тайландски ориз, тъй като това би причинило непоправима вреда на жалбоподателя, тъй като Agrover няма повече възможността да прехвърли граничното мито на приобретателя на реимпортирания ориз.

16. Италианското правителство предлага да се отговори, че член 220, параграф 2, буква б) от МКО не е приложим в конкретния случай, тъй като митническите органи не са допуснали никаква грешка било към момента на износ, било към момента на компенсаторния внос. То допълва, че по време на издаването на сертификат EUR.1 не била допусната никаква грешка, тъй като изнесеният ориз е бил действително с италиански произход. Това се отнасяло също и за въвеждането, тъй като приемането на митническата декларация би било лишено съответно от правно значение, що се отнася до одобрението или разрешението на избраните за изпълнение ред и условия, и не включвало също предварителен контрол на редовността на операцията, контрол, който по принцип бил извършен a posteriori, за да ускорят митническите операции. Дори и да беше допусната грешка, последната е можело да бъде открита по разумен начин от Agrover въз основа на неговия професионален опит в областта на митническото оформяне и на международната търговия. Същото освен това трябвало да поеме свързаните с неговата дейност икономически рискове и не можело да се укрива зад понятието за добросъвестност, което винаги е тълку-

6 — Agrover се позовава на Решение на Съда от 1 април 1993 г. по дело Hewlett Packard France, C-250/91, Recueil, стр. I-1819.

7 — Agrover по-конкретно се позовава на Решение на Съда от 14 ноември 2002 г. по дело Illumitrónica, C-251/00, Recueil, стр. I-10433.

вано стриктно от общностната съдебна практика [8].

17. Що се отнася до Комисията, тя предлага на Съда да не отговаря на втория въпрос, тъй като по смисъла на член 216 от МКО никакво мито не е било дължимо в делото в основата на преюдициалното запитване. При все това тя допълва, че Съдът е признал правото на длъжника, състоящо се в това, администрацията да не пристъпва към последващо събиране на дължимото мито, ако са изпълнени кумулативно следните три условия: митото не е било събрано в резултат на грешка от страна на самите компетентни органи; допуснатата от тях грешка трябва да е от такова естество, че да не е можело да бъде открита по разумен начин от добросъвестен длъжник, въпреки неговия професионален опит и положена грижа, за които той трябва да представи доказателства; длъжникът трябва да е спазил всички предвидени от действащата правна уредба разпоредби по отношение на митническата декларация [9]. В случай на спорове относно събирането на несъбрани мита във връзка с износа на ориз за Унгария националният съд е компетентен да квалифицира юридически фактите в светлината на тълкуването на член 220, параграф 2, буква б) от МКО, което се отнася по-специално до случаите на грешки при издаване на сертификати, необходими за получаването на преференциална тарифа.

V — Съображения

A — *По първия въпрос*

18. В самото начало следва да се подчертае, че действащият МКО трябва да бъде изцяло и в основи преработен в близко бъдеще [10]. По принцип, предложението за модернизиран кодекс цели „модернизацията на Митническия кодекс, рационализирането на процедурите и митническите процеси и приспособяването на правилата на общите норми за използване на информационните системи“. Още повече, той значително ще засегне по-конкретно понятието активно

8 — По-конкретно, според италианското правителство, с цел да се ограничи последващото плащане на мита при внос или износ, в случай че заплащането е оправдано и съвместимо с принципа на оправданите правни очаквания (вж. Решение по дело Hewlett Packard France, посочено по-горе) и не излага оператора на вреди, надхвърлящи обичайния търговски риск (Решение на Първоинстанционния съд от по дело Kaufring и др./Комисия, Т-186/97, Т-187/97, Т-190/97—Т-192/97, Т-210/97, Т-211/97, Т-216/97—Т-218/97, Т-279/97, Т-280/97, Т-293/97 и Т-147/99, Recueil, стр. II-1337); от друга страна, с цел да се защити интересът на Общността при събирането на собствените ѝ ресурси, декларирайки „обстоятелството, че вносителят е добросъвестен, не го освобождава от отговорността му по отношение на заплащането на митническото задължение, при положение че той е декларatorът на вносната стока“ (Решение на Съда от 17 юли 1997 г. по дело Pascoal & Filhos, C-97/95, Recueil, стр. I-4209, точка 57 и вж. по аналогия Решение по на Съда от 11 декември 1980 г. по дело Ciro Acampora, 827/79, Recueil, стр. 3731 и Решение от 14 май 1996 г. по дело Faroe Seafood и др., C-153/94 и C-204/94, Recueil, стр. I-2465).

9 — Комисията се позовава по-конкретно на Решение от 19 октомври 2000 г. по дело Sommer, C-15/99, Recueil, стр. I-8989, точки 35—39.

10 — Не е уточнена никаква дата. Действащият Кодекс би трябвало да бъде в сила поне до 2008 г. (Lux, M., и Larrieu, P.-J., „La réforme du Code des douanes communautaire, tentative réussie de concilier progrès technique et simplification du droit?“, *Revue des affaires européennes*, 2005 г., стр. 554).

усъвършенстване в сравнение с това, което съществува днес [11].

19. Понастоящем, по силата на член 114 от МКО режимът активно усъвършенстване [12] позволява да се ползва отлагане на плащането на митата при внос на стоки, пристигащи от трети страни в Общността, при условие че те са обработени и отново превозени извън Общността. При тази система една и съща стока се внася, обработва и реекспортира. Митническият кодекс предвижда и системата, наречена „еквивалентна компенсация“: стоката може да бъде с общностен произход, при условие че тя е еквивалентна на държаните от същото предприятие стоки (член 115, параграф 3 от МКО). Накрая, също е възможно съгласно МКО да се изнесе стока, преди дори да е внесена третата стока: система, наречена „предварителен износ“ или „EX/IM“ (член 115, параграф 1, буква б) от МКО) [13]. В конкретния случай италианското предприятие Agrover иска да използва тези две възможности, той като то изнася италиански ориз за Унгария, след което внася ориз, произхождащ от Тайланд.

20. Нещо повече, към момента на тези операции е съществувало между Унгария и Общността преференциално споразумение, предвиждащо клауза, наречена за „невъзстановяване“. Целта на такава клауза е да се забрани отложеното плащане на митата при внос на стоки от трети страни, които са изнесени за страна, подписала преференциално споразумение. Следователно с това правило се цели да се засили двустранната икономическа интеграция, тъй като ограничавайки по този начин използването на продукти от трети страни, които не са подписали подобно споразумение, то благоприятства включването на продукти, произхождащи от страни партньори. За да улесни установяването на произхода на изнесените стоки при този вид търговия, са въведени специални документи, сертификати

11 — Намерението за реекспорт не ще е необходимо в бъдеще. Следователно в предложението за Регламент се посочва, че „би било уместно режимът активно усъвършенстване по системата с отложено плащане да се обедини с обработка под митнически контрол, а режимът активно усъвършенстване по системата с възстановяване следва да бъде изоставен. Този единен режим активно усъвършенстване следва да включва и унищожаването с изключение на случаите, в които то се извършва от митниците или под техен надзор“ (предложение за Регламент (ЕО) на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, COM(2005) 608 окончателен, наричан по-нататък „предложение за Модернизиран кодекс“).

12 — Стоките, поставени под режим активно усъвършенстване, могат да бъдат допуснати по две формули: по системата, наречена „на отложено плащане“ (допускане на митническата територия на Общността на необщностни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани извън тази територия под формата на компенсаторни продукти, без на тези стоки да са наложени мита при внос), и по системата, наречена „с възстановяване“ (допускане на митническата територия на Общността на стоки за свободно обращение с възстановяване или опрощаване на мита при внос, ако тези стоки са реекспортирани извън тази територия под формата на компенсаторни продукти). Вж. Berr, C. J., и Trémeau, H., *Le droit douanier*, Économica, 7-мо издание, Париж, 2006 г., стр. 327. Вж. също, по-конкретно, Lyons, T., *EC Customs Law*, Oxford University Press, стр. 345 и сл., Oxford, 2001 г.; Palacchino, T., „Perfezionamento attivo“, в *Il diritto tributario comunitario*, Il Sole 24 ORE, Милано, 2004 г., стр. 321—341; Lux, M., *Guide to Community Customs Legislation*, Bruylant, Брюксел, 2002 г., стр. 365 и сл. и от същия автор, *Das Zollrecht der EG, ein Lehr- und Übungsbuch sowie Nachschlagewerk für Praktiker*, Кьолн, 1-во издание, 2003 г., стр.287 и сл.

13 — Reymão, M., „Aperfeiçoamento activo“, в *Direito aduaneiro das Comunidades Europeias na perspectiva da União Europa*, Braga, 1992 г., стр. 164 посочва, че редът и условията за предварителен износ „EX/IM“ позволяват износа на компенсаторни продукти, получени от еквивалентни стоки, преди да се осъществи внос на необщностни стоки. Очевидно е, че облекчението ще може единствено да се предостави на стоки под режим активно усъвършенстване с еквивалентна компенсация — следователно не може да съществува предварителен износ без еквивалентна компенсация. Вж също García Gallego, J. El régimen de perfeccionamiento activo como medida de fomento a la exportación“, в *Cuadernos Europeos de Deusto*, Билбао, 1991 г., стр. 103; Foraster Serra, M., „Regulacion legal del trafico de perfeccionamieto activo“, в *Revista juridica espagñola La Ley*, *Distribuciones de la Ley*, Мадрид, 1988 г., стр. 929 и Lux, M., *Das Zollrecht der EG, ein Lehr- und Übungsbuch sowie Nachschlagewerk für Praktiker*, посочена по-горе, стр. 288.

за движение, наричани също сертификати „EUR.1“ [14]. Различните заинтересовани страни изглежда отделят голямо внимание на обстоятелството, че италианската митница издава този сертификат на Agrover за изнесения от него ориз за Унгария. Това обстоятелство обаче няма особено значение; то просто показва, че в желанието си да изнесе своя ориз за Унгария, в рамките на преференциалния режим, Agrover моли митническите власти за документа, който те му издават.

21. Целта на режима активно усъвършенстване е различна от тази на правилото за невъзстановяване, тъй като освобождавайки от мита внесените от трети страни в Общността стоки, той цели да предостави най-добро конкурентно положение на стоките от трети страни, които са обработени в Общността и реекспортирани [15], или според думите на Съда, „да не се поставят в неблагоприятно положение в международен план общностните предприятия, които използват стоки от трети страни, за да получат продукти, предназначени за износ, предоставяйки им възможността да получат тези стоки при същите условия като необщностните предприятия“ [16].

22. Между тези две цели член 216 от МКО очертава, разглеждайки внесените под режим активно усъвършенстване стоки, че трябва да бъдат заплатени мита при внос, когато те са изнесени в рамките на преференциално тарифно третиране. Следователно член 216 от МКО разглежда специално, както се поддържа от Agrover и от Комисията, само класическата хипотеза, при която вносът предхожда износа (система „IM/EX“).

23. При това положение считаме, че поради правната фикция на системата за еквивалентна компенсация по член 115, параграф 3, съгласно която система компенсаторният продукт се третира като трета стока, а вносният продукт като общностна стока, член 216 МКО трябва да се прилага също в хипотезата, при която

14 — Споразумение за Европейското икономическо пространство — Протокол 4 относно правилата за произход (ОВ L 1, 1994 г., стр. 54). „Сертификатът за движение на стоките EUR.1 се издава от митническите органи на страната, от която се изнася, по писмено искане, съставено от износителя или, на негова отговорност, от негов упълномощен представител“ (член 17, параграф 1). „Митническите органи, издаващи сертификати EUR.1, вземат всички необходими мерки, за да контролират произхода на стоките“ (член 17, параграф 5).

15 — „Митническите механизми, попадащи в режим активно усъвършенстване, се разглеждат като прегради за защита на чуждестранните стоки, предназначени да бъдат ре-експортирани след промишлена преработка на територията на държавите-членки. Прилагането към тези стоки на режима, който разрешава техния внос като ги освобождава от митническо облагане, за което те нормално биха били подложени, ако те бяха пуснати на вътрешния пазар, може само да допринесе за насърчаване на износната дейност на Общността, като им позволява да се позиционират на световния пазар при най-благоприятни условия за конкуренция.“ (C. J. Berr и H. Trémeau, посочено по-горе, стр. 327). Вж. също M. Reymão (посочено по-горе, стр. 155), който посочва, че режимът на активно усъвършенстване в днешно време не е единствено митнически режим с отложено плащане, а по-скоро режим с икономически последици. Всъщност неговата основна цел е да облагодетелствува определени икономически дейности, насърчавайки износа, извършван от общностните предприятия. Вж. също T. Palacchino, посочен по-горе, стр. 322 и García Gallego, посочен по-горе, стр. 91.

16 — Решение на Съда от 29 юни 1995 г. по дело Temic Telefunken microelectronic, (C-437/93 Recueil, стр. I-1687, точка 18) в рамките на спор, отнасящ се до прилагането на режим за обработка под митнически контрол на ценни метали, които са вградени в електрически схеми, конструирани в режим на активно усъвършенстване.

износът предхожда вноса (система „EX/IM“) [17].

24. Такъв прочит на член 216 от МКО изглежда в съответствие с икономическата цел на икономическия митнически режим. Това изследване на икономическата цел е оправдано, от една страна, от сложността и недотам ясната редакция на този член, което е изтъкнато от всички страни в производството. От друга страна, правният анализ на понятията от митническата област предполага да се вземат предвид техните икономически аспекти [18].

25. Ако член 216 МКО обаче не се прилагаше в случаите, при които износът предхожда вноса и продуктите са изнесени за страна, с която съществува преференциално споразумение, предвиждащо клауза за невъзстановяване, притежателят на разрешението за активно усъвършенстване не би заплатил мита нито по време на вноса, тъй като това е самата цел на тази система, нито по време на предварителния износ, по силата на клаузата за невъзстановяване.

26. Както много ограниченият брой автори, които се занимават с този въпрос [19], Комитетът по митнически кодекс посочва в документа на TAXUD, на който се позовава италианското правителство, нелогичния характер на такова положение: „[ч]лен 216 от Кодекса е въведен самостоятелно, за да понесат, от гледна точка на митническото задължение, последствията на включеното в някои преференциални споразумения „правило за невъзстановяване“. Той цели главно да гарантира с определението за особено положение, от което възниква митническо задължение, спазването на международни задължения на Общността, като лишава

17 — Освен това в бъдеще наличието на митническо задължение за плащане в такава хипотеза не би трябвало да създава повече съмнение. В действителност член 216 от МКО би трябвало да се замени с член 50. Член 50, параграф 1, буква б) от предложението за Модернизирания кодекс обаче разглежда изрично хипотезата, при която износът предшества вноса:
„Член 50:
Специални разпоредби по отношение на стоки без произход
1. Когато по отношение на стоки без произход, използвани при производството на продукти, за които се издава или съставя доказателство за произход в рамките на преференциално споразумение между Общността и определени държави или територии извън митническата територия на Общността или групи такива държави или територии, се прилага забрана за възстановяване на или освобождаване от вносни мита, като вносното митническо задължение възниква при вноса на тези продукти поради обстоятелството:
а) или при приемане на уведомлението за реекспорт на съответните продукти, получени под режим активно усъвършенстване;
б) или при приемане на декларацията за стоките, допуснати под режим активно усъвършенстване в случай на предварителен износ на съответните компенсаторни продукти“.

18 — „Когато започнем да изследваме даден икономически митнически режим и се стараем да изведем основните принципи, съвсем естествено достигаме до съпоставката на икономическата същност на разглеждания режим с правните механизми, които определят съответните условията за прилагане. Този начин на процедиране се налага по-специално [в рамките на режима активно усъвършенстване] поради по-голямото влияние, отколкото при другите режими, на икономическите фактори върху определяне на целта, на която трябва да се подчинят прилаганите механизми.“ (C. J. Berr и H. Trémeau, посочено по-горе, 2006 г., стр. 325).

19 — Вж. Priess, H.-J., и Pethke, R., The Pan-european Rules of Origin: „the Beginning of a New Era in European Free Trade“, *Common Market Law Review*, 34, 1997, стр. 804: „Anti-duty drawback or exemption clauses constitute standard rules of free trade agreements. Their aim is to prevent a double advantage by using specific customs procedures, such as inward processing traffic to enter the preferential zone under exclusion or reduction of import duties, as well as preferential treatment after substantial transformation. Such duty drawback or exemption programmes would distort trade flows by attracting imports of third countries materials to the country applying such programmes“. Вж. също Witte, P., *Zollkodex Kommentar*, Beck, Мюнхен, 2006 г., стр. 389: „Ansonsten wäre es möglich, eine doppelte Zollvergünstigung zu erreichen: erstens bei der Einfuhr in das Produktionsland, zweitens bei der Einfuhr in das Land der Präferenzpartei. Deutlich wird dies im Rahmen einer aktiven Veredelung, bei der Waren ohne Zollbelastung eingeführt, nach Veredelung und Ursprungserwerb wieder ausgeführt werden und zum Präferenzzollsatz in einen Drittstaat eingeführt werden könnten (Drawback)“.

износителя/притежателя на разрешението за активно усъвършенстване да се възползва от тази процедура (освобождаване от налаганите върху вносните стоки мита) от момента, към който „правилото за невъзстановяване“ съществува в съответното споразумение и се прилага при износа на съответните продукти. За съжаление възприетата редакция на член 216 от Кодекса не отразява точно обхвата и съдържанието на правилото за „невъзстановяване“ [...]“ [20].

27. По настоящото дело Комисията счита, че не е обвързана от този текст. Дори той да няма задължителна сила [21], не е никак безполезно да му се обърне внимание [22], въпреки че този комитет се състои от известни специалисти в областта [23].

28. Следователно доводът на Agrover, според който прилагането на член 216 от МКО би му причинило загуба от около 210 EUR за тон ориз, не би могъл да се поддържа. В действителност неприлагането на член 216 от МКО би довело в конкретния случай до печалба от 80 EUR за тон ориз (Agrover като заплаща 210 EUR за тон неолющен ориз, внесен от Тайланд и като самият той заплаща 290 EUR, когато изнася бланширан ориз за Унгария [24]), докато в случай на прилагане на член 216 МКО Agrover би трябвало да заплати вносни мита от 210 EUR за тон неолющен ориз или загуба от 166 EUR за тон ориз. Макар тази последица да е несъмнено неприятна за икономическия оператор, тя все пак е в съответствие с целта за облагодетелстване на общностните стоки за сметка на вноса от трети страни. Така, в подобна хипотеза би било напълно в интерес на икономическия оператор, към което го приканва Комитетът по митнически кодекс в своя информативен документ от 20 март 2003 г., да „предпочете да не се възползва от предоставеното освобождаване на основание активно усъвършенстване и да предпочете износ на ориз с произход в рамките на преференциалното споразумение“ [неофициален превод]. Във всеки случай Agrover трябва да заплати митата, за които в крайна сметка се е възползвал от особено дълги срокове за плащане, предвид времето, което е било нужно на италианските митнически органи да се запознаят с положението.

29. Накрая, що се отнася до уточнението по първия преюдициален въпрос, според който не съществува преференциално споразумение със страната, от която

20 — В посочения документ се прави изводът, че „действащият текст на член 216 следователно не отговаря напълно на международния контекст, довел до неговото приемане и на последващите изменения на правилата за преференциален произход. Следователно той би трябвало впоследствие да се адаптира и в този смисъл службите на Комисията са започнали да разработват съответни предложения“.

21 — Комисията се позовава с основание на Решение на Съда от 11 май 2006 г. по дело Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, Recueil, стр. I-04285, което като следва заключението на генералния адвокат Poiares Maduro от 2 февруари 2006 (точки 22—35), посочва в точка 33 от него, че „заключенията на Комитета нямат задължителен характер за националните митнически органи, които се произнасят по искане за разрешение за обработка под митнически контрол“.

22 — Така, в Решение от 15 септември 2005 г., (C-495/03, Recueil, стр. I-8151, точка 48) се подчертава, че обяснителните бележки допринасят „значително за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции без при това да имат правнообвързващ характер“. В предложението за модернизиран Митнически кодекс стремежът е обяснителните бележки и насоките, без да притежават обвързващ характер, да заместят постепенно вътрешните административни указания на държавите-членки (Вж. г-н Lux и г-н P.-J. Larrieu, посочен п-горе, стр. 569)

23 — Този Комитет по Митническия кодекс е разгледан в седмото съображение на Митническия кодекс, според което „следва да се създаде Комитет по Митническия кодекс, който да осигури тясно и ефективно сътрудничество между държавите-членки и Комисията“, и е въведен с член 247 МКО и сл.

24 — Според Agrover цената на тон бланширан ориз би трябвало всъщност да бъде от 500 EUR за тон. Agrover обяснява, че това важно намаление е имало за цел да улесни покупката от страни с относително слаб икономически капацитет.

произхождат внесените продукти, следва да се подчертае, че то е без значение, тъй като дори и продуктите да са могли да бъдат внесени, освободени от мита поради преференциално споразумение, проблемът с механизма на активно усъвършенстване, който цели просто да отложи плащането на митата при внос, просто не би възникнал.

30. Следователно би следвало да се отговори на първия въпрос, че член 216 от МКО се прилага в случай, при който дадена общностна стока е предварително изнесена под режим активно усъвършенстване за трета страна, с която е сключено споразумение, предвиждащо предоставящо преференциално тарифно третиране.

Б — *По втория въпрос*

31. С втория си въпрос препращащата юрисдикция иска да установи дали Agrover може в случай на положителен отговор на първия въпрос да се възползва от опрощаване на мита на основание член 220, параграф 2, буква б) от МКО поради евентуална грешка на митническите органи.

32. Следва да се напомни, че възстановяването или опрощаването на мита при внос като при износ може да се предостави само при определени условия и в специално предвидени случаи. Разпоредбите, предвиждащи такова освобождаване или такова опрощаване, се тълкуват следователно стриктно [25].

33. Член 220, параграф 2, буква б) от МКО разглежда изрично хипотезата, при която „размерът на дължимите сборове не бил взет предвид в резултат на грешка от страна на митническите органи“, т.е. органите вземат първоначално решение относно размера на митата, след което променят акта и считат, че размерът на митата не е правилно определен. В конкретния случай обаче митническите органи не изменят акта; те никога не са заявявали пред Agrover, че той не е трябвало да заплаща никакви мита. Искането за плащане от 26 януари 2004 г. представлява първо заемане на позиция от митническите органи. Във всеки случай, член 220, параграф 2, буква б) от МКО е следователно неприложим [26].

25 — Вж. точка 52 от Решение на Съда от 11 ноември 1999 г. по дело Söhl & Söhlke (C-48/98, Recueil, стр. I-7877) относно правен спор между предприятие за посредническа търговия с текстил и Hauptzollamt Bremen с предмет множество актове за събиране на мита, свързани с внос под режим пасивно усъвършенстване и с реекспорт на тези стоки в митническата територия на Общността.

26 — Съдът посочва в рамките на Регламент (ЕИО) № 1697/79 на Съвета от 24 юли 1979 година относно събирането „a posteriori“ на мита при внос или на мита при износ, които не са били изискани от длъжника за декларираните стоки за митнически режим, съдържащ задължението да заплати такива мита (ОВ L 197 от 3.8.1979 г. стр. 1—3), че „само грешки, присъщи на действията на компетентните органи, които не са могли да бъдат открити по разумен начин от длъжника, пораждат право да не се събират a posteriori мита“ (Решение от 27 юни 1991 г. по дело Mecanarte, C-348/89, Recueil, стр. I-3277, точка 23). В конкретния случай не са били налице действия на митническите органи към момента на операциите по внос, а просто въздържане от действие.

VI — Заключение

34. Предвид гореизложените съображения, предлага се на Съда да отговори по следния начин на поставените от Commissione Tributaria Regionale di Genova въпроси:

„1. Член 216 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „МКО“) се прилага в случай, при който дадена общностна стока е предварително изнесена под режим активно усъвършенстване за трета страна, с която е сключено споразумение, предвиждащо предоставянето на преференциално тарифно третиране.

2. Член 220, параграф 2, буква б) от МКО е неприложим в хипотезите, които не се отнасят до последващото вземане предвид на мита.“